

Եղիշե Չարենց

Խավար է, գիշեր է

Խավար է, գիշեր է: Մթուն սպասում են:

Մենյակս անլույս է ու լուռ է գիշերը:

Գիշերը մթի մեջ հոսում ու խոսում է.

Կասկածը ու ահը իմ սիրտը մաշել են:

Լռել են: Լսում են: Անծա՛յր է գիշերը:

Իսկ մութը մանվում է, մանվում է, մանվում է:

Իսկ սիրտս բոլո՛ր այն ահերը հիշել է.

Ահով ու մահով, ախ, լցվել է իմ տունը:

Պոկում են ծերայերը: Մթուն քրթմնջում են:

Անտես փսփսում են ու սիրտս լսում է:

Գաղտնիք է ու ահ է ամեն մի հնչյունը

Մահո՛ւ պես դժվար է անլույս սպասումը...